

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1

מספר בקשה: 14

לפני כבוד השופטת הדסה אסיף

מבקשים

1. ישראל זהבי
 2. אורנה זהבי
- ע"י ב"כ עו"ד נבות תל צור

נגד

משיבים

1. עמנואל לוריא
 2. MLMC LIMITED.
- ע"י ב"כ עו"ד אלטשולר
3. שרגא (שי) ברזילי
- ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

2

החלטה

3

1. מונחת בפני בקשת הנתבעים 2 ו-4 (ישראל ואורנה זהבי). נתבעים אלה (להלן –
 "זהבי"), טוענים שכתב התביעה לא הומצא להם כדון, ומבקשים לחייב את התובעים
 לפעול כקבוע בדון, תוך מתן החלטה לפיה המועד להגשת כתב הגנה מטעם נתבעים
 אלה יחל רק לאחר הכרעה בבקשה.

8

2. לטענת זהבי, הם תושבי חוץ. הם מתגוררים בשווייץ זה למעלה מעשור, ומרכז חייהם
 שם. לטענתם, מכיוון שכך, אין תוקף להמצאה כפי שבוצעה, שכן היה על התובעים
 לפנות אל בית המשפט בבקשה שיורה כיצד למסור להם את התביעה.

12

3. לטענת זהבי, התובעים לא הגישו בקשה בכתב לקביעת דרך ביצוע המצאת התביעה
 מחוץ לתחום השיפוט, כמתחייב מתקנה 167(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-
 2018, וממילא אין בתיק החלטה הקובעת את דרך ההמצאה. לטענתם, מטרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

- 1 ההמצאה היא, בין היתר, להחיל על התביעה את סמכותו של בית המשפט, ולכן נדרשת המצאה כדך.
2
- 3 4. לטענת זהבי, כאן לא בוצעה לידיהם המצאה כדין, והתובעים כלל לא פעלו במסלול
4 הדיוני הנדרש לשם המצאה שהיא מחוץ לתחום. לטענת זהבי, מאחר שהם מתגוררים
5 מחוץ לישראל, יש לדחות כל ניסיון של התובעים לטעון כי ניתן להסתפק בכך שהם
6 זהבי, יודעים על התביעה וכי אין לכן צורך בהמצאה כדין.
- 7
- 8 5. לטענת זהבי, הוגש מטעמים ייפוי כוח מוגבל בלבד, לא ניתן לראות בו הודאה מטעמים
9 בדבר קיומה של המצאה, ומאחר שהם תושבי חוץ, אין די בכך שהם מודעים להגשת
10 כתב התביעה.
- 11
- 12 6. זהבי טוענים בנוסף כי ההמצאה שבוצעה לחברת יהלומי ז.י.פ. בע"מ (הנתבעת 1) אינה
13 יכולה להוות המצאה כדין גם להם, שכן החברה אינה פעילה מאז 2022 ואינה מפעילה
14 משרד. בנוסף, לטענתם, לאורנה, הנתבעת 4, אין קשר לחברה, וכתובת החברה אינה
15 כתובתם האישית.
- 16
- 17 7. לכן, לצד בקשה זו מבקשים זהבי גם לדחות את בקשת התובעים ליתן כנגדם פסק דין
18 בהיעדר הגנה.
- 19
- 20 8. התובעים טוענים בתגובה כי בקשת זהבי אינה אלא ניסיון חסר תום לב לסגת ממצב
21 דיוני שיצרו בעצמם. הם מפנים לכך שהבקשה לא נתמכה כלל בתצהיר, אף שהיא
22 נשענת על טענות עובדתיות.
- 23
- 24 9. עוד טוענים התובעים כי זהבי קיבלו בפועל את כתב התביעה, ואף פעלו בעניין זה
25 באמצעות פרקליטיהם הקודמים, שהגישו הודעות ייצוג וביקשו גישה ל"נט המשפט".
26 לכן, לטענת התובעים, מנועים זהבי מלטעון כעת שלא בוצעה לידיהם המצאה כדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1

10. התובעים מדגישים כי בייפוי הכוח המוגבל הראשון (מיום 2.12.2025) שהוגש לתיק
מטעם הנתבעים, לא נטען דבר בעניין כשרות ההמצאה, אלא רק נטענו טענות בדבר
כפירה בסמכות בית המשפט וטענת פורום לא נאות. לטענת התובעים, הגשת ייפוי
הכוח זה יש בה משום הודאה של זהבי בקבלת כתב הטענות, והם מושתקים מלטעון
אחרת. התובעים מפנים לתקנות ולפסיקה וטוענים כי על פי אלה חלה על זהבי חובת
תום לב ואיסור על ניצול לרעה של ההליך המשפטי.

8

11. התובעים טוענים כי המצאה בוצעה לכתובת הנתבע 2 כפי שהיא רשומה במסמכי
הנתבעת 1 אצל רשם החברות ומדובר בכתובת שהיא בישראל. הם מציינים כי נסח
החברה מלמד שכתובת התאגיד וכתובתו הרשומה של הנתבע 2 ישראל זהבי הן זהות:
רחוב תובל 21 רמת גן. לטענתם, "בעל דין אינו יכול להציג כלפי רשם החברות וכלפי
צדדים שלישיים כתובת רשמית בישראל, ובהמשך להתכחש לה".

14

12. התובעים טוענים שניתן לראות בהמצאה למשרדי חברה המצאה כדין לנושאי משרה
בה.

17

13. טענה נוספת בפי התובעים היא שיש לדחות את טענת זהבי, לפיה כל עוד לא בוצעה
להם המצאה כדין אין הם חייבים להגיש בקשה לכפור בסמכותו של בית המשפט. זאת,
משום שבפועל זהבי כבר פעלו לשם כפירה כזו, כשמינו לשם כך עורכי דין מטעמם.

21

14. לטענת התובעים, התנהלותם של זהבי לוקה בחוסר תום לב, העדר הגינות דיונית
ומניעות, והיא מנוגדת לכן לחובה המוטל עליהם מכוח תקנה 3 לתקנות סדר הדין
האזרחי התשע"ט-2018 (להלן – "תקנות סד"א").

25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

15. התובעים טוענים כי ביצעו המצאה לידי החברה ולידי מר זהבי, שהוא בעל מניות
ודירקטור בחברה וכי יש לקבוע שבוצעה על ידם מסירה כדין.
16. לסיום, טוענים התובעים כי מירב הזיקות לניהול ההליך מצביעות על מדינת ישראל
והיא איפה הפורום הנאות לברר בו את המחלוקות נשוא התביעה. מכיוון שכך
מבקשים התובעים לדחות את הבקשה ולחייב את זהבי בהוצאות.
17. תגובה לבקשת זהבי הוגשה גם מטעמו של הנתבע 3 (שרגא ברזילי), שלטענתו חש חובה
להגיש לבקשה בהיותה נסמכת על טענות הנוגעות אליו ואל החברה המשותפת, טענות
שלטענתו מבוססות על מצגי שווא.
18. הנתבע 3 מציין גם הוא שבקשת זהבי רוויה בטענות עובדתיות שאינן נתמכות בתצהיר,
וביניהן הטענה לפיה זהבי מתגוררים בשוויץ למעלה מעשור, או הטענה לפיה לחברה
הנתבעת אין פעילות עסקית והיא אינה מפעילה משרד. הוא גם טוען שטענות זהבי
ביחס להמצאה הן טענות כבושות.
19. לטענתו, מהתנהלות זהבי ברור שהם קיבלו את כתב התביעה ואף מינו עורכי דין
מטעמם לטפל בה. לכן, הבקשה הנוכחית אינה אלא מהלך טקטי מתוחכם, ויש
לדחותה.
20. הנתבע 3 גם טוען שהכתובת בה הומצאה התביעה היא כתובתו של זהבי כדירקטור
בחברה, והיא גם הכתובת שמצוינת בייפוי הכוח שנתנו זהבי למשרד זליגמן, שייצג
אותם לפני עורך הדין תל צור שהגיש בשמם את הבקשה הנוכחית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

- 1 21. הנתבע 3 טוען כי העסקה נכרתה ונעשתה עם החברה הנתבעת 1, שמקום מושבה
2 בישראל. ויש לדחות לכן את טענות זהבי כאילו אין לסכסוך זיקה לישראל. הוא מדגיש
3 כי טענות זהבי "מופרכות שגם אינן רלוונטיות לענייננו" ומבקש לדחות את טענותיהם.
4
5 22. זהבי הגישו ביום 10.6.26 תשובה לתגובות התובעים והנתבע 3. בתשובתם טענו זהבי
6 שהתובעים העלו בתגובתם את אותן טענות שכבר נטענו בבקשתם למתן פסק דין
7 בהיעדר הגנה, וכי התגובה אינה מתמודדת עם טענות הליבה שלהם. הם שבים
8 ומכחישים מכל וכל את טענות התובעים.
9
10 23. זהבי חוזרים על טענתם, לפיה התובעים לא הגישו בקשה בכתב לקביעת דרך ביצוע
11 המצאה מחוץ לתחום השיפוט ולא הוכיחו ניסיון לאתרם בשווייץ. הם שבים וטוענים
12 שהמצאה כדין היא תנאי להקניית סמכות לבית המשפט, וכל עוד לא בוצעה המצאה
13 כדין, בית המשפט אינו קונה סמכות.
14
15 24. זהבי מכחישים את טענת התובעים בדבר היות המצאה לחברה המצאה כדין גם
16 אליהם. הם מציינים כי הנתבעת 1 היא חברה פרטית שאינה פעילה מ-2022, וכי
17 לנתבעת 4 אין כל קשר אליה.
18
19 25. לאחר שלבקשה עצמה לא צורף תצהיר, לתשובתם זהבי צירפו תצהיר, והפנו בו גם
20 לתצהירו של הנתבע 2 כפי שהוגש בתמיכה לבקשה 17, בה כפרו בסמכותו של בית
21 המשפט.
22
23 26. לאחר עיון בכל טענות הצדדים, אני מחליטה לדחות את טענת זהבי. אלה, בתמצית,
24 נימוקי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

- 1
27. התביעה הוגשה ביום 5.11.2025.
- 2
- 3
28. ביום 2.12.25 הוגשה מטעם זהבי לתיק "הודעה על ייצוג מכוח ייפוי כוח מוגבלים".
- 4 להודעה, שהוגשה על ידי עורכי דין ממשרד גולדפרב גרוס זליגמן, צורף ייפוי כוח מיום
- 5 1.12.25, חתום על ידי שני הנתבעים זהבי, ונטען בה כי עורכי הדין האלה מייצגים את
- 6 זהבי "על פי ייפויי כוח מוגבלים, לשם כפירה בסמכות ובטענת פורום לא נאות".
- 7
- 8
29. ביום 10.12.25 הוגשה מטעם עורכי הדין הנ"ל "הודעה על ביטול ייפויי כוח מוגבלים".
- 9 בהודעה טענו עורכי הדין כי הם אינם מייצגים עוד את זהבי, גם לא לשם כפירה
- 10 בסמכות וטענת פורום לא נאות.
- 11
- 12
30. ביום 31.12.25 הוגשה על ידי בא כוחם הנוכחי של זהבי "הודעה בדבר קבלת ייפוי כוח
- 13 מוגבל מהנתבעים 2,4 ועידכון מטעמם", ובה הודיע כי קיבל מזהבי ייפוי כוח מוגבל
- 14 המסמך אותו לבחון "אך ורק את סוגיית אי מסירה כדין של כתב התביעה מחוץ
- 15 לתחום המדינה", וככל שיידרש גם להגיש בשמם בקשה לכפירה בסמכות וטענת פורום
- 16 לא נאות.
- 17
- 18
31. בהודעה זו נטען לראשונה שזהבי הם תושבי חוץ ומתגוררים בשווייץ וכי בעשור האחרון
- 19 שם מרכז חייהם. עוד נטען בהודעה כי הכתובת שצוינה בכתב התביעה ככתובתם של
- 20 זהבי אינה, וגם לא הייתה, כתובתם. נטען בהודעה כי את הידיעה אודות התביעה קיבל
- 21 זהבי מהנתבע 3 (שרגא), ששלח לו הודעת ווטסאפ בעניין זה.
- 22
- 23
32. להודעה צורף ייפוי כוח מוגבל, אך לא צורף לה תצהיר מטעם זהבי. בהחלטה שניתנה
- 24 ביום 1.1.26 על גבי הודעה זו צוין כי מדובר בהודעה בלבד וכי טרם הוגשה בקשה בנוגע
- 25 לעניינים המפורטים בה.
- 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1

2 33. הבקשה שבפני הוגשה רק ביום 14.4.26, יותר משלושה חודשים לאחר ההודעה הנ"ל.
3 כאמור, בבקשה נטען כי זהבי אינם מתגוררים בארץ אלא בשוויץ, ומשכך היה על
4 התובעת לבקש מבית המשפט הוראות בדבר אופן המצאת התביעה. טענה זו של זהבי
5 נטענה בבקשה מבלי שצורף לבקשה תצהיר לתמוך בה.

6

7 34. ביום 23.4.2026 הגישו זהבי בקשה נוספת (בקשה 17), ואליה צורף לראשונה תצהיר
8 של הנתבע 2, שבו נטען שהוא ורעייתו מתגוררים בשוויץ. ואזכיר – לבקשה שבפני לא
9 צורף תצהיר כזה, וגם בתצהיר שצורף לתשובה שהוגשה בבקשה הנוכחית לא נטען
10 שזהבי מתגוררים בשוויץ.

11

12 35. אם לא די בכך, וגם אם היה מקום לראות בתצהיר שהוגש בבקשה 17 כאילו הוא מסייע
13 לזהביגם בבקשה הנוכחית, הרי שהאמור בו סתמי, ולא הוצגה כל ראיה לביסוסו. זהבי
14 לא צירפו כל ראיה שהיא לכך שהם מתגוררים בשוויץ, וודאי לא למעלה מעשור כפי
15 שהם טוענים כעת. אפילו כתובת המגורים הנטענת שלהם בשוויץ לא פורטה, ולא הוצגו
16 מסמכים כלשהם המעידים על היותם תושבי שוויץ.

17

18 36. אל מול העדר המסמכים, ניצב הרישום ברשם החברות, שאותו זהבי לא שינו, לפיו
19 כתובתו של מר זהבי, הנתבע 2, שהוא דירקטור ובעל מניות בחברה הנתבעת 1, היא
20 ברחוב תובל 21 ברמת גן, ישראל. בנסיבות האלה, ובהעדר כל ראיה אחרת מטעם של
21 זהבי, לא ניתן לומר שהם הרימו את הנטל להראות שהם אינם מתגוררים בישראל.

22

23 37. לא נדרשה איפה הוראה של בית המשפט בדבר דרך ההמצאה לחו"ל, על מנת להמציא
24 להם את כתב התביעה או על מנת להחיל עליהם את סמכותו של בית המשפט בישראל.

25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

38. אשר לטענה לפיה ההמצאה בכתובת החברה אינה יכולה להוות המצאה לזהבי אישית, וכל שכן לנתבעת 4 שהיא אינה בעלת מניות או בעלת תפקיד בחברה, אני סבורה שאין צורך להכריע בטענה זו, שכן ברור שזהבי יודעים על התביעה כבר מיום 1.12.25, והם אף מינו יותר ממשרד עו"ד אחד על מנת לייצג אותם בקשר אליה.

5

39. מכיוון שכך, חל בעניינינו עקרון הידיעה, והוא גובר בנסיבות המקרה שבפני על הצורך בבירור שאלת קיומה של המצאה כדין. וכך נקבע בעניינינו של "כלל הידיעה":

8 "במשך השנים חלו התפתחויות פסיקתיות אשר הובילו
9 להגמשתו של הכלל, וכוונתי היא כמובן לפיתוחו של כלל
10 "הידיעה" כחריג לכלל ה"המצאה" המעוגן בדין. פיתוחו
11 של כלל זה בא בעיקר כמענה למקרים שבהם בעלי דין
12 "ניצלו לרעה" את כלל ההמצאה, והמתינו פרק זמן ממושך
13 בהגשת ערעורם, אף שפסק-הדין הובא לידיעתם זמן רב
14 לפני כן, תוך הישענות על העובדה שחל פגם מסוים בהליך
15 המצאתו (ראו הסקירה המקיפה המובאת בהקשר זה
16 במאמרם של עידו באום ואסף טבקה "המצאת כתב
17 הטענות הראשון: עליית ההמצאה, ירידת הידיעה ומעמד
18 הבכורה של עורך הדין בתקנות סדר הדין האזרחי
19 החדשות" משפטים על אתר יג 161-162 (התש"ף) (להלן:
20 באום וטבקה)). דומה כי בעידן "נט המשפט"
21 וההתקדמות הטכנולוגית, המגמה המסתמנת בפסיקה
22 היא של הרחבת קשת המקרים שבהם יועדף מועד הידיעה
23 (כפי שמתועד במערכת כ"צפייה יזומה") על פני מועד
24 ההמצאה. ברוח זו נפסק בשנים האחרונות כי כאשר הוכחו
25 נסיבות המלמדות על חוסר תום לב דיוני או במקרים שבהם
26 חלף לו פרק זמן משמעותי ממועד הידיעה בפועל ועד למועד
27 הגשת ההליך הערעורי, יהא זה ראוי להעדיף את מועד
28 הצפייה היזומה על פני מועד ההמצאה הפורמלי (ראו, ע"א
29 4637/16 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית נ' יעקוב,
30 [פורסם בנבו] פסקה 3 (15.10.2017); רע"א 7315/17

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1 *Ergas* נ' נתנאל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (20.2.2018);
2 ע"א 2985/19 א.א. שי אחזקות וייעוץ בע"מ נ' איילון חברה
3 לביטוח בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 12 (6.2.2020).

4 ר' רע"א 6648/20 עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמזן (פורסם בנבו, 21.12.2020) (שם בפסקאות
5 8-10).

6 40. וכן ראו:

7 "ואכן, במרוצת השנים הוכרה בפסיקה האפשרות להעדיף,
8 בנסיבות מסוימות, את מועד הידיעה של בעל הדין על ההחלטה
9 על פני מועד המצאת ההחלטה, וזאת לעניין תחילתה של
10 התקופה העומדת לו להשיג על אותה החלטה, כאשר הובהר כי
11 אומנם הכלל הרגיל הוא "כלל ההמצאה" בעוד ש"כלל הידיעה"
12 הוא חריג, אשר יופעל לרוב בשל חוסר תום-לב דיוני שנפל
13 בהתנהלות בעל-הדין המערער (רע"א 8467/06 עוקסה נ' בית
14 הברזל טנוס בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 10-18 (2010) (להלן:
15 עניין עוקסה); בש"א 1788/06 קלינגר נ' זקס, [פורסם בנבו]
16 פסקה 13 (2007); חמי בן-נון וטל חבקיין הערעור האזרחי -160
17 159 (מהדורה שלישית, 2012))." כך בעניין עוקסה נאמר:

18 " הפרת חובת תום הלב של בעל דין העומד על זכותו
19 הדיונית כי נפל פגם בהמצאת החלטה שניתנה בעניינו ולכן
20 אין לפתוח במניין הימים, תבוא מקום בו הוכחה ידיעת
21 בעל הדין המערער על מתן ההחלטה בעניינו, ואילו הוא
22 נאחז בפגם בהמצאה, או אף עושה שימוש בפגם זה על מנת
23 לקנות לו יתרון דיוני החורג מתכלית התקנות. התנהגותו
24 זו עומדת בניגוד לחובתו מכוח עקרון תום הלב לפעול לשם
25 בירור המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים לצד זכויותיו
26 הדיוניות, וכן חובתו לפעול בהגינות וביושר כלפי בעלי
27 הדין האחרים... כלומר, מקום בו הוכח כי בעל הדין
28 המערער יושב על המדוכה למרות שידע על מתן פסק הדין
29 וניסיון ההמצאה לידי, והתמהמהותו נובעת למעשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

מניסיון להשיג יתרון דיוני בדמות הארכת המועד להגשת
הערעור. יש להבהיר לעניין זה כי הקביעה שבעל דין הפר
את חובת תום הלב לאור חלוף הזמן כשלעצמו, תבוא רק
בעקבות חלוף זמן משמעותי, היינו חריגה ניכרת מהתקופה
הקבועה בתקנות לשם הגשת ערעור. זאת, מאחר שכאמור
נקודת המוצא היא שאין פסול בעמידתו של בעל דין על
זכותו נוכח הידיעה לכשעצמה. יתר על כן, הפרת חובת תום
הלב תבוא, בנסיבות חריגות, מקום שאף לא היה ניסיון
להמציא לידי של בעל הדין את ההחלטה נשואת הערעור,
ואילו בעל הדין המערער ידע על מתן ההחלטה והשתמש
באי ההמצאה כאמתלה להגיש את הערעור לאחר פרק זמן
ארוך במיוחד..."

ובהמשך:

"נקבע, אפוא, כי העדפת "כלל הידיעה" תעשה אך ורק
במקרים מיוחדים בהם מתקיים "דבר מה נוסף", המצדיק
סטיה מן האיזון שערך מחוקק המשנה בתוך דיני ההמצאה
שבתקנות, תוך נכונות להתבסס על ידיעת בעל הדין
כמתחילה את מניין הימים. טיבו של "דבר מה נוסף" זה
יכול להשתנות ממקרה למקרה, אולם נראה כאמור כי
המשותף למקרים אלו הוא התנהגות בעל הדין הטוען
להעדר המצאה, העולה כדי השתק או חוסר תום לב, וכפי
שכתב כב' הש' א. רובינשטיין - "הטוען לצדק צריך שיהג
בדרכי הצדק" (רע"א 7724/04 גולקו נ' בנק דיסקונט בע"מ
[פורסם בנבו] (2004))."

ע"א (מרכז) 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' לאה רסלר (פורסם בנבו, 9.3.2017) (שם,
בפסקה 6)

41. עוד ראו:

"הכלל הוא, אפוא, לדידי, זה המתמקד בהמצאה כדין ולא
בידיעה. עם זאת, קיים חריג לכלל זה. יתכנו מצבים
מיוחדים בהם ידיעת בעל דין תביא לתחילת מניין הימים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1 הגם שלא היתה המצאה כדין אותה העת. המדובר באותם
2 מצבים מיוחדים בהם תחולנה דוקטרינות שמחוץ לדיני
3 ההמצאה שבתקנות באופן שהתוצאה בכל הקשור למניין
4 הימים, תשתנה. כך, למשל, תקנה 402 לתקנות קובעת
5 כאמור כי המועד ימנה מעת ההמצאה כדין, אולם בית
6 המשפט מוסמך לסטות מהסדר זה בהינתן תנאים
7 מסוימים (וראו תקנה 526 לתקנות). זאת ועוד: הגם
8 שהמועד נמנה כעקרון מעת ההמצאה כדין, יהיה לעיתים
9 בעל דין מושתק מלטעון לפגם שנפל בהמצאה ויראו את
10 ידיעתו כמתחילה את מניין הימים (וראו בש"א 6171/04
11 שלעיל). אף לעקרון תום הלב תחולה בהקשר זה. יש ויהיה
12 מקום לקבוע כי בעל דין שידע על ההליך וההחלטה וטוען
13 כי מניין הימים החל רק בעת ההמצאה יחשב כפועל שלא
14 בתום לב, ואשר על כן יראו את מועד הידיעה שלו כמועד
15 ממנו ימנה מניין הימים (וראו: רע"א 1415/04 שלעיל; כן
16 ראו בהרחבה לעניין חובת תום הלב, את בש"א 6479/06
17 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' שנפ (לא פורסם, [פורסם
18 בנבו], 15.1.07); ובש"א 2236/06 חממי נ' אוחיון (טרם
19 פורסם, [פורסם בנבו], 5.6.06)).

20 ר' רע"א 11286/05 אריק זמיר נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ (פורסם בנבו, 8.7.2007) (שם,
21 בפסקה 13).

22 42. במקרה שבפני, לא רק שזהבי יודעים היטב על התביעה, ולא רק שלא הוכח שהם אכן
23 מתגוררים מחוץ לישראל, הם גם המתנינו חודשים רבים עם הגשת הבקשה, דבר
24 שכשלעצמו יש בו משום התנהלות בחוסר תום לב.

25
26 43. אני דוחה לכן את טענותיהם של זהבי בנוגע להמצאה, וקובעת כי המועד להגשת כתב
27 הגנה מטעמם צריך להימנות מיום הגשת ייפוי הכוח הראשון מטעמם. עם זאת, ולפנים
28 משורת הדין, ולנוכח הפגרה, אני מתירה להם להגיש כתב הגנה עד ליום 6.9.26.

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11450-11-25 לוריא ואח' נ' יהלומי ז.י.פ. בע"מ ואח'

1 44. מובהר, כי אין בדברים האלה משום עמדה באשר לבקשה 17, ובקשה זו תידון על פי
2 הסדר הנוהג בבית משפט זה.

3

4 45. לנוכח תוצאה זו, זהבי יחד ולחוד יישאו בהוצאות התובעים יחד ולחוד בגין בקשה זו,
5 בסכום של 3,000 ₪.

6

7 ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"ו, 29 יוני 2026, בתפקידי כרשמת ובהעדר הצדדים.

8

הדסה אסיף, שופטת

9

10

